

MAP & INFOS

ARGOS

Werfstraat 13
B-1000 Brussels

www.argosarts.org
info@argosarts.org
T +32 (0)2 229 00 03
Wo.>Zo. - 11:00>18:00

MIVB

Metro station IJzer / (Lijn 2 & 6)
of Sint-Katelijne /
(Lijn 1 & 5)
TRAM 51 BUS 88

TREIN Noord Station +
Metro of 15 minuten wandelen

AUTO Binnenring /
Kleine Ring, tussen 'Rogier'
en 'Basiliek', uitrit
'Sainctelette' en 'IJzer'

ISELP

Waterloolaan 31
B-1000 Brussels

www.iselp.be
accueil@iselp.be
+32 2 504 80 70
Di.>Zo. - 11:00>18:00

MIVB

Naamsepoort
Metro 2/6 - bus 71
Louiza
Metro 2/6 - Tram
92/93/94/97

PRAKTISCHE INFO TOEGANG TENTOONSTELLINGEN

6€ (ticket geldig voor beide tentoonstellingen)
4€ Studenten, senioren (+60), werklozen /
1,25€ Ticket Artikel 27
2€ Paspertoe aan kantsentierief
0€ -18, leraren- en ICOM kaarthouders,
pers, IKT en ISELP (Het toegangsticket is
een persoonlijk bewijs dat onbeperkt toe-
gang verleent tot de tentoonstellingen en het
gehele COM NU TIES programma)

INFO ISELP

+32 (0)2/ 504 80 70 - accueil@iselp.be

INFO ARGOS

+32 (0)2/ 229 00 03 - info@argosarts.org

BEGELEIDE BEZOEKEN

Voor de tentoonstellingen COM NU TIES die
plaatsvinden in ARGOS en ISELP, organiseren
beide instellingen geleide bezoeken
(aan één van beide instellingen of aan twee
samen) voor groepen van 10 tot 20 personen.

Geleid bezoek (één locatie)
8€/persoon (min. 10 deelnemers)

Geleid bezoek (beide locaties)
15€/persoon (min. 10 deelnemers)

Reservatie Argos :

jeremy@argosarts.org
Adres: Werfstraat 13,
1000 Brussel

Reservatie ISELP:

p.hatzigeorgiou@iselp.be
Adres: Waterloolaan 31,
1000 Brussel

Teksten : Ive Stevenheydens (Argos), Maïté Vissault (ISELP)
Evenementenprogramma: Laurent Courtens (ISELP)

DANK AAN : de kunstenaars, Sarah & Charles voor het tentoonstellingsdesign ; Eidotech: Robert Gorski, Astvaldur Axel Thorisson, Andree Wochnowski, Agnieszka Koziol, Rafal Krol, Christian Möltner; Graphic design: 6' 56": Jurgen Maelfeyt, Jonas Temmerman; Techniek: Argos : Olivier Ernould, Fred Oulieu / ISELP: Sami Boulares, Fabrizio Romanelli; Vertalingen: Sandrine Blaise (Frans); Dirk Verbiest (Nederlands & Engels); de teams van Argos & ISELP.

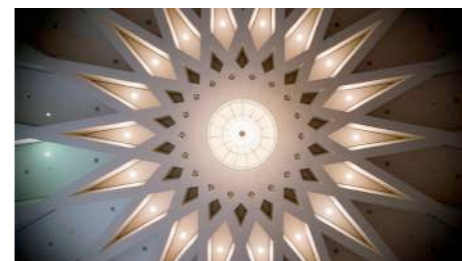
Dankzij de financiële steunen van : De Vlaamse Overheid, Vlaamse Gemeenschapscommissie, Stad Brussel / Ville de Bruxelles, Brussels Hoofdstedelijk Gewest / Région de Bruxelles-Capitale, Fédération Wallonie - Bruxelles, Commission communautaire française de la Région de Bruxelles-Capitale and to all who support this project:

Publisher : Rolf Quaghebeur / Argos, Centre For Art and Media / Maïté Vissault / ISELP – arts contemporains

ARGOS
CENTRE FOR ART AND MEDIA

ISELP
ARTS CONTEMPORAINS

23.09.2017 — 17.12.2017

nu URBANISME

23.09.2017 — 13.10.2017

nu SAMENLEVING

14.10.2017 — 03.11.2017

nu POLITIEK

04.11.2017 — 24.11.2017

nu MILIEU

25.11.2017 — 17.12.2017

COM NU TIES

COM NU WOMS

Hoe denken we vandaag over gemeenschappen? Welke drempels moeten we overwinnen om de ander tegemoet te treden? Wat is in feite een gemeenschap?

Argos en ISELP, twee Brusselse instellingen die een band hebben met twee grote Belgische gemeenschappen, bundelen hun krachten om op hun respectieve locaties een omvangrijke tentoonstelling te realiseren over dit thema. Daarbij maken we gebruik van de belangrijke film- en videocollectie van Argos en organiseren we in de marge een uitgebreid programma van lezingen, debatten en performances.

KUNSTENAARS

Herman Asselberghs
Sven Augustijnen
Silvia Beck
Ruben Bellinkx
Justin Bennett
Libia Castro &
Ólafur Ólafsson
Jef Cornelis
Teresa Cos

Jos De Gruyter &
Harald Thys
Els Dietvorst
Peter Downsborough
Effi & Amir
Pieter Geenen
Ira A. Goryainova
Maria Iorio &
Raphaël Cuomo
Esther Johnson
Dagmar Keller &

Martin Wittwer
Ken Kobland
Michel Lorand
Jan Locus
Vincent Meessen
Julia Meltzer &
David Thorne
Mara Elsa Montoya
Bernard Mulliez
Hans Op de Beek
Els Opsomer

Miguel Peres dos Santos
Marie-Françoise Plissart
Nicolas Provost
Ailien Reyns
Shelly Silver
Krassimir Terziev
Harald Thys
Adrien Tirtiaux
Sarah Vanagt
Emily Vey Duke &
Cooper Battersby

TENTOONSTELLINGSONTWERP Sarah & Charles

CURATOREN IVE STEVENHEYDENS (Argos) & MAÏTÉ VISSAULT (ISELP)

ISELP
ARTS CONTEMPORAINS

ARGOS
CENTRE FOR ART AND MEDIA

COM **NU** TIES is ontstaan uit het verlangen de scheidslijnen tussen de gemeenschappen te overstijgen en is bedoeld om de Belgische en Europese dimensie van de Brusselse kunstinstellingen te beklemtonen. Via een brede waaier aan films en video's uit de collectie van Argos wil COM **NU** TIES nadenken over het concept gemeenschap, over de actualiteit – en zelfs de urgentie – van de idee gemeenschap, en over de drempels die we moeten overschrijden om de ander tegemoet te treden.

De keuze van de getoonde werken en de thematische uitwerking vormt enkel de start voor deze reflectie over gemeenschappen en hun diversiteit. Daarnaast is er namelijk een uitgebreid programma met debatten, conferenties, interventies van kunstenaars en een wetenschappelijk symposium (25-28 januari 2018). Bovendien komt er een publicatie met beelden en teksten die de hoogtepunten van de hele manifestatie in de kijker zal zetten (publicatie voorzien begin 2018).

COM **NU** TIES wil nadenken over de toekomst van onze maatschappij door deel te nemen aan het debat over de verschillende gemeenschapsmodellen die aan de basis liggen van onze maatschappij en die zich in Brussel uitkristalliseren. ISELP en Argos zijn de stellige overtuiging toegedaan dat kunst een instrument is om na te denken over de wereld, dat kunst de mogelijkheid biedt op een directe manier over de actualiteit na te denken. Door het 'woord' aan de kunstenaars te geven, willen ISELP en Argos dan ook een denkplatform bieden aan kunstenaars waar zij op verschillende manieren het thema van de gemeenschap binnen de wereld van de plastische kunst kunnen benaderen.

Sinds het midden van de twintigste eeuw hebben vooraanstaande denkers uitgebreid aandacht besteed aan het thema van de gemeenschappen, getuige daarvan de selectie werken die kunnen ingekeken worden in de leeszaal bij het onthaal in het ISELP. Vlak na de ineerstorting van de communautaire ideologieën en het aanbreken van het postmoderne tijdperk, leidde het onderzoeken van het concept gemeenschap bijna vanzelfsprekend tot het vaststellen van een fundamentele scheur in het maatschappelijke en politieke weefsel. Het leek (dringend) nodig om dit verschijnsel te onderzoeken, niet zozeer om te schetsen hoe het verleden eruitzag, maar veeleer om door te dringen tot de onvermijdelijke metamorfosen die onze maatschappij ondergaat. Blanchot, Deleuze, Foucault, Rancière, en vele anderen hebben het rizomatische karakter van de hedendaagse ruimte beklemtoond: binnen die ruimte ontwikkelen zich allerlei organismen (waaronder gemeenschappen) alsof het neuronen zijn van een gigantisch brein, voortdurend in wisselwerking met elkaar. Binnen die stervormige structuur bestaat het geheel uit een veelheid van niet-hiërarchische kleinere gehelen die alle met elkaar verbonden zijn. De hedendaagse gemeenschappen ontstaan uit processen, verwijzen naar syntheses en eensgezindheid, zelden naar afwijzing en conflicten. Politiek daarentegen berust op het principe dat overeenstemming kan bereikt worden tussen individuen of groepen zonder dat die het met elkaar eens moeten zijn.

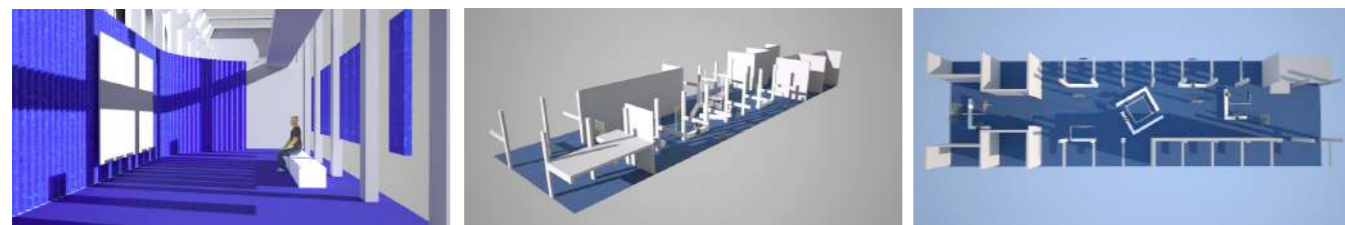
Vandaag – en na mei 1968 – houdt het begrijpen van gemeenschappen daarom in dat we niet zozeer acht moeten slaan op de diverse aanspraken die ze als afzonderlijke groepen maken, maar dat we vooral aandacht moeten besteden aan de drempels die hun onderlinge relaties bepalen – drempels die anderen uitsluiten. Zoals Maurice Blanchot schrijft in *La communauté désœuvrée*: 'De gemeenschap is datgene dat altijd bestaat door de ander en voor de ander.'

COM **NU** TIES is onderverdeeld in vier hoofdstukken, verdeeld over twee ruimtes en toont ons de kijk van een veertigtal kunstenaars. Daarmee poogt COM **NU** TIES af te bakenen hoe gemeenschappen zich gedragen en elkaar beïnvloeden. Daarnaast verkent de tentoonstelling ook welke rol het begrip 'band' speelt in de begrenzing van gemeenschappen, en meer in het algemeen, van het begrip identiteit.

SARAH & CHARLES

EXHIBITION DESIGN

ISELP pakt uit met het formaat van de cinema – de gemeenschapsruimte bij uitstek van de twintigste eeuw – en biedt filmvertoningen, een programma dat om de drie weken verandert. Argos evoceert de videolounge: een echo van de idee van het negentiende- eeuwse salon, een metafoor voor een medium dat zo krachtig was dat ze gemeenschappen kon creëren.

Sarah & Charles, display COM **NU** TIES, ISELP, ARGOS

EVENEMENTEN KALENDER - ISELP

Urbanisme **NU** Samenleving — Samenleving **NU** Politiek — Politiek **NU** Milieu

SEPTEMBER

27.09 / 18:00 – 19:30
SCREENING + TALK
Housewarming **EFFI & AMIR (FR/EN)**
+ontmoeting met de kunstenaars

29.09 / 18:30 – 20:00
SPEAKING VOLUMES.
Gesprek n°1 **Sorcières.**
met **Pascale Barret, Gaëlle Reynaud et Joëlle Samb** (revue *Sorcières*)

OKTOBER

11.10 / 18:00 – 20:00
OLIVIER LECOMTE
Filmregie

13.10 / 18:30 – 20:00
PIERRE JEAN GILOUX
Screening & Talk (FR) *Invisible Cities*

14.10 / 15:00 – 17:00
RONDETAFEL (FR)
Brussel, verdeelde stad, gedeelde stad?
met **Abdelfattah Touzri, Eric Corijn, Roland De Bodt**

18.10 / 18:00 – 20:00
OLIVIER LECOMTE
Filmregie

20.10 / 18:30 – 20:00
SPEAKING VOLUMES.
Gesprek n°2 **Zines.**
met **Nina Nijsten aka Nina Echozina**

25.10 / 18:00 – 20:00
OLIVIER LECOMTE
Filmregie

NOVEMBER

01.11 / 18:00 – 19:30
CATHERINE MAYEUR
Conferentie

03.11 / 18:30 – 20:00
SARAH ZÜRCHER
Conferentie (FR)
De gemeenschappen van gisteren, vandaag gemeenzaam – een dystopie?

04.11 / 15:00 – 17:00
Rondetafel (FR/EN)
Nuit Debout, Indignado's, Occupy: nog een zaak die we delen?
met **Sarah Zürcher, Joachim Ben Yakoub, Saskia Simon**

04.11 / 11:00
KIDZ CONNECTED
voorstelling voor het publiek

08.11 / 18:00 – 19:30
DELPHINE FLORENCE
Een werk tot stand brengen, het gemeenschappelijke creëren: een kunst die mobiliseert

10.11 / 18:30 – 20:00
SPEAKING VOLUMES.
Gesprek n°3
Queer & Hybrid Publishing
met **Alberto García del Castillo et Marnie Slater**

15.11 / 18:00 – 19:30
DELPHINE FLORENCE
Een werk tot stand brengen, het gemeenschappelijke creëren: een kunst die mobiliseert

22.11 / 18:00 – 19:30
DELPHINE FLORENCE
Een werk tot stand brengen, het gemeenschappelijke creëren: een kunst die mobiliseert

24.11 / 18:30 – 20:00
JOËLLE ZASK
Conferentie (FR)
Democratie in het veld.
Hoe landbouw democratische waarden kweekt.

25.11. / 15:00 – 17:00
RONDETAFEL (FR)
Dierlijk, plantaardig, menselijk: Wat ons verbindt.

29.11 / 18:00 – 19:30
CATHERINE MAYEUR
Fluxus, een participatief project en een denkschool

DECEMBER

06.12 / 18:00 – 19:30
YVAN FLASSE NODIGT SARAH VANAGT UIT (FR/EN)

13.12 / 18:00 – 19:30
SONIA DERMIENCE
Protest zal formeel zijn of zal niet zijn

15.12 / 18:30 – 20:00
SPEAKING VOLUMES.
Gesprek n°4
Grrrls & Girls Avec Scum Grrrls et Girls Like Us

20.12 / 18:00 – 19:30
CATHERINE MAYEUR
Gesloten circuits: van de oorsprong van videokunst tot digitale toestellen

ISELP & ARGOS

VAKANTIEWORKSHOP “KIDZ CONNECTED”

in het kader van Filemon Festival / met steun van COCOF

Tijdens de herfstvakantie organiseren ISELP en ARGOS samen met vzw Opera Capture Club een stage voor kinderen van 8 tot 12 jaar. Tijdens deze stage kunnen ze kennismaken met audiovisuele technieken (camera, micro, projectie, enz.) en maken hen vertrouwd met de nieuwe media (Skype, YouTube, Snapchat, enz). Samen creëren ze dan een voorstelling voor het publiek.

PRAKTISCHE INFORMATIE

Tweetalige stage Nederlands en Frans
Voor kinderen 8 tot 12 jaar
30.10.2017 — 03.11.2017 09:00-16:00
(opvang 08:30-17:00)
prijs: 120€ (10€ reductie voor broers en zussen)

Atelier bij ARGOS

Reservatie: jeremy@argosarts.org

Atelier bij ISELP

Reservatie: p.hatzigeorgiou@iselp.be

nu URBANISME

SCREENINGS - 23.09.2017 > 13.10.2017

Effi & Amir
Housewarming
2016, 33'30", kleur, geluid

In een tweedimensionaal dystopisch landschap in Albanië met verlaten, halfafge- werkte huizen, is een nieuwe mythologie in de maak. De filmmakers, misschien wel hedendaagse incarnaties van Goudlok- je, dringen de huizen binnen, nemen de lege overgangsräume in en bezetten het ontbrekende meubilair. De plaatselijke gemeenschap becommentarieert in gezan- gen en gesprekken de nieuwkomers en hun onderneming die in feite een inverse migratie inhoudt, van volheid naar leegte, van overdaad naar gebrek. De teksten van de liederen en de dialogen zijn gebaseerd op interviews afgenomen in Albanië. Gefilmd op locatie in Paskuqan, Dukat, Tragjas, Nartë, Vajkan, Farkë, Shpërdhezë, Orikum, Lanabregas, Germenj i Madh.

Nicolas Provost
Plot Point Trilogy

Plot Point, 2007, 15'44", kleur, geluid
Stardust, 2010, 20'00" kleur, geluid
Tokyo Giants, 2012, 22'00", kleur, geluid

Met het drieluik *Plot Point Trilogy* tast Provost andermaal de grenzen en overlap-

pingen tussen fictie en werkelijkheid af. In het eerste deel *Plot Point* (2007) vormt het New Yorkse Times Square het dramatische decor voor een thriller zonder verhaalijn of omlind narratief die Provost op basis van observaties van de activiteiten van de NYPD construeert. Ook voor *Stardust* (2010) trekt de kunstenaar op pad met een verborgen camera. In dit tweede deel versmelt Provost de glorieuze doch ambigue uitstraling van de gokhoofdstad Las Vegas met een opwindend misdaadverhaal waarin een handvol Hollywoodsterren de revue passeert. Het sluitstuk van *Plot Point Trilogy*, *Tokyo Giants* (2012), draaide Provost in Tokio. Hier voert hij de mens in de straat als een cinematografische pro- tagonist op wier werkelijkheid zich tussen droom en nachtmerrie ophoudt.

Dagmar Keller & Martin Wittwer
Say Hello to Peace and Tranquillity
2001, 23', kleur, geluid

In *Say Hello to Peace and Tranquillity* bevinden we ons in een geprojecteerde wereld van een kale voorstad. Rijkhuizen glijden langzaam voorbij – een einde- loos panorama van brede stoepen, nette voortuintjes, goed bewaakte façades en gevelspitsen aan de straatkant. De afwezigheid van mensen lijkt doodnormaal; zelfs het schoothondje dat onbeweeglijk

in beeld verschijnt, lijkt hier op zijn plaats. De constante stroom, de eindeloze rit wordt nog intenser door de elektronische soundtrack. Een collage van synthetische klanken, gereduceerde omgevingsgeluiden en soms ritmische, pulserende modulaties, resulteert in een vloeiende beeldenstroom.

Jan Locus
Confusing Drum
2016, 11'05", kleur, geluid

In Belfast worden in de nacht voor 12 juli – de jaarlijkse protestantse feestdag – grote vreugdevuren aangestoken in de protestantse buurten. De torenhoge struc- turen worden al maanden op voorhand gebouwd, meestal met houten palletten en autobanden. Soms zijn ze meer dan 30 meter hoog. Na tientallen jaren van conflict in Noord-Ier- land – bekend als de tijd van The Troubles – is The Twelfth een bijzonder contro- versieële dag. Voor de nakomelingen van de bouwers van de Titanic die hun technisch kunnen wijden aan deze kortstondige structuren, zijn de vreugdevuren een feest van de loyalistische cultuur. Voor anderen zijn de vreugdevuren een sectair ritueel en een bijzondere provocatie.

nu SAMENLEVING

SCREENINGS - 14.10.2017 > 03.11.2017

Harald Thys
The Conversation
1991, 28', kleur, geluid

Een voice-over van drie vrienden die met elkaar in gesprek zijn. Een van hen vertelt een verhaal over een man, genaamd Nor- man, die in een wellnessresort logeert om er verlichting te zoeken voor zijn ernstige aanvallen van reuma. In het verhaal kijkt Norman elke dag om acht uur 's avonds uit het raam. Elke keer ziet hij een lichtflits en hoort hij iemand om hulp roepen vanuit een huis in de bergen. Op een dag gaat hij niet naar het museum met zijn vrienden-viswetenschappers, maar trekt hij naar het huis. Daar vindt hij een wonder- mooie maar ernstig zieke vrouw, die enkel kan genezen worden met het poeder van een zeldzame vis. Norman worstelt met zijn dilemma. Hij reageert te laat en de vrouw sterft. Norman is zo vervuld van verdriet dat hij zichzelf in brand steekt.

Jos De Gruyter & Harald Thys
The Spinning Wheel
2002, 29'28", kleur, geluid

Harald Thys en Jos de Gruyter mak- en video's in een voor hen typerende stijl. Mensen zijn slechts een pion in een schaakspel, tragikomische marionetten die een rol spelen in een systeem dat hun be- grip te boven gaat. In *The Spinning Wheel*

laat een vrouw haar magische krachten los op twee jonge mannen. De Gruyter en Thys stellen een buitenge- woon en eigengereid model voor van situaties en personages die even tragisch zijn als absurd. Hun model werpt vragen op over de normen en beperkingen van wat 'normaal' is. Thys werd voor dit werk geïnspireerd door zijn werkervaring in de psychiatrie. Hij draaide het perspectief om en stelde: 'Het is de (on)menselijke omge- ving die de betrokken mensen beschrijven als "vervreemdend" en "abnormaal". Het ontbreekt die omgeving aan spiritualiteit en liefde.'

Raphaël Cuomo & Maria Iorio
Twisted Realism
2010-2012, 75'40", kleur, geluid

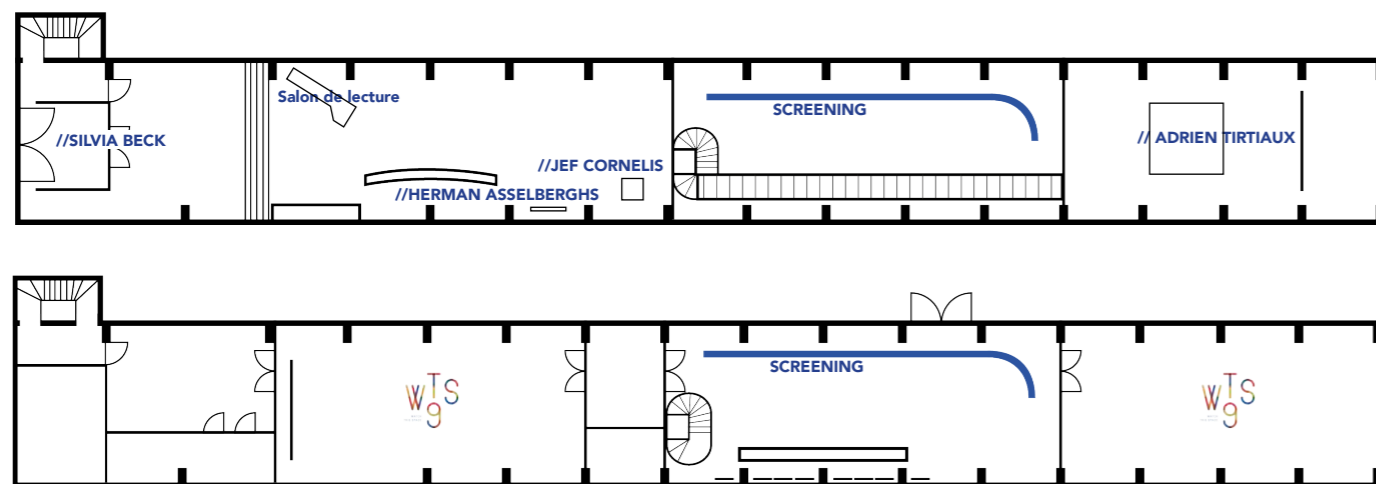
Twisted Realism vertrekt van scènes uit de Italiaanse film uit de periode van de naoorlogse wederopbouw en het 'econ- omische mirakel'; van daaruit verkennen de kunstenaars een andere 'esthetiek van de realiteit'. Het is een tijd die gekenmerkt wordt door een reorganisatie van het kapitalisme, een toenemende consumptie, nieuwe economische en culturele in- vloeden, massale binnenlandse migratie en de opkomst van nieuwe visuele tech- nologieën, met name televisie. Het werk poneert een convergentie van verleden en heden om van daaruit vragen op te werpen

over de verstregelde geschiedenis van architectuur, migratie en film. Via het institutionele en legale kader van de huidige commerciële exploitatie van *Mamma Roma* (Pasolini, 1962) evocceert de video hoe in de jaren zestig de Italiaanse artfilm gecommmercialiseerd werd door de privatisering van cultuur en de monop- olisering van het medialandschap, en hoe de film een instrument werd voor het schrijven van een versie van de nation- ale geschiedenis die het land één moest maken.

Els Dietvorst
The Apple Eater
2006, 32', kleur, geluid

Na haar zes jaar durende project *The Return of the Swallows*, begon Els Dietvorst aan dit collectieve filmproject waarin ze opnieuw samenwerkt met mensen van verschillende achtergrond – diverse loyale volgelingen die ze haar *Nieuwe Zwaluwen* noemt. In duidelijke clair-obscur contrasten vertelt *The Apple Eater* ons het verhaal van de reis van een aantal mensen die op zoek zijn naar een betere wereld en een beter leven. Door middel van een surrealistische humor en inhoud uit de film kritiek op het migratiebeleid van Europa – een beleid dat er vaak zelfs niet in slaagt nieuwkomers voedsel en tijdelijk onderdak aan te bieden.

SITEMAP

INSTALLATIES //

23.09.2017 > 17.12.2017

Silvia Beck
Parallel Systems, Part I, Complicity Report
2016, 2-kanaalsvideoinstallatie, 04'17", kleur, geluid

De reeks *Parallel Systems* gaat over de hachelijke toestand van onze persoonlijke identiteit in een werkelijkheid waarin de digitale media alomtegenwoordig zijn. In een systeem dat gebaseerd is op intrinsiek narcisme, wordt het gemanipuleerde ik een radertje in een passieve doelgroep in plaats van een lid van een emanci- patoire gemeenschap. In haar 2-kanaalsvideo *Parallel Systems, Part I, Complicity Report* (2016) verkent Silvia Beck de suggestieve verbeelding die gelinkt is aan speciale rechten. De hunkering naar een speciale behandeling is merkbaar op digitale platforms, maar duikt in feite op in alle ge- ledingen van de samenleving. Het is een uitdrukking van de wens om zichzelf te definiëren en om boven te anderen uit te stijgen, als individu of als afgesloten groep.

PERFORMANCE TIJDENS DE OPENING

Met de gelijknamige performance nodigt Silvia Beck het publiek uit om zelf te ervaren hoe de mechanismen van medeplichtigheid functioneren die individuen ertoe verleiden afstand te doen van hun rechten en een object van manipulatie en controle te worden.

Jef Cornelis
James Lee Byars: World Question Center
1969, 63'28", Z/W, geluid

Het werk van de Amerikaanse kunstenaar James Lee Byars (1932- 1997) weerstaat elke poging tot strikte definiëring of categorisering. Byars werd sterk beïnvloed door zijn vele reizen, evenals door bijvoorbeeld de zenfilosofie en het noh-theater, waarmee hij kennis- maakte tijdens zijn jarenlange verblijf in Japan. In 1969 kreeg Byars de idee voor het werk *The World Question Center*: een poging om vragen te verzamelen bij de '100 meest briljante geesten' van zijn tijd. Op 28 november 1969 werd de performance gefilmd door Jef Cornelis en live uitgezonden door de publieke omroep BRT. Byars stelde een aantal intellectuelen, kunstenaars en wetenschappers bijna steeds dezelfde vraag: 'Kunt u ons een vraag voorleggen die naar uw gevoel belangrijk is met betrekking tot de ontwikkeling van uw eigen kennis?' Op de set werd de kunstenaar omringd door een cirkel van mannen en vrou- wen die een speciaal gewaad droegen dat hijzelf ontworpen had.

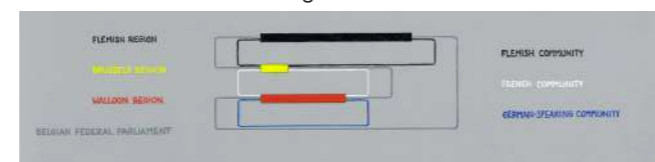
Herman Asselberghs
This Was Before...
2014, 28'30", kleur, geluid

Herman Asselberghs' film is een filmbewerking van de gelijknamige participatieve performance van Sirah Foighel Brutmann en Eitan Efrat. Zeven deelnemers participeren in een conversatie die enkel uit vragen bestaat. Er is geen repetitie vooraf en de vragen worden niet van tevoren in een script vastgelegd. Het is de eerste vraag die dit horizontale spel van bewegende gedachten op gang brengt in een moment dat zich buiten de tijd lijkt te situeren. Mogelijke vragen volgen een strikte set van regels die worden aangekondigd voor de sessie begint:

- Iedereen kan performer zijn.
- Performers spreken enkel in vragen.
- Elke performer mag een onbepert aantal vragen na elkaar stellen.
- Een performer mag om dertig seconden stilte vragen.
- Men mag vragen om een vraag te herhalen.
- Vragen kunnen geherformuleerd of herhaald worden door dezelfde persoon of door iemand anders, onmiddellijk of later tijdens het spel.
- Vragen worden gericht aan iedereen en niet aan iemand in het bijzonder.
- Vragen mogen niet retorisch zijn.
- Vragen worden niet voorgesteld als statements en zijn evenmin impliciete antwoorden op andere vragen.
- Opeenvolgende vragen hoeven niet over hetzelfde onderwerp te gaan.
- Vragen moeten op zich kunnen staan. Ze behoeven geen context, noch een verleden of toekomst.
- Vragen mogen triviaal zijn.

Adrien Tirtiaux
Gleichgewichtskonstruktion (Das Land mit sechs Parlamenten)
2014, Pipes, steel cables, paint
2015, Gouache op papier, 45 x 30 cm, private collectie

Een spansysteem dat de politieke structuur van België visualiseert. De zes parlementen worden elk voorgesteld met een andere kleur, waardoor er een wisselwerking tussen hen ontstaat.

Courtesy Galerie Martin Janda Vienna

NU POLITIEK

Teresa Cos
Astrology of a Friday
2016, 10'30", kleur, geluid

De film werd opgenomen in de Algemene Vergaderzaal van het Limburgse Provinciehuis, waar op 7 februari 1992 het Verdrag over de Europese Unie (het Maastrichtverdrag) plechtig werd ondertekend. Terwijl een niet-Europese stem het voorwoord tot het verdrag voorleest, dansen de lichtjes van de achttien sterren op een plafond in een choreografie op maat van de soundtrack die groeit vanuit een stille stem die de Europese hymne fluistert en overgaat in orkestrale klanken die de geboorte van de Unie aankondigen. De beweging van het plafond met de wijzers mee en tegen de wijzers in, en de psychedelische tonen van de muziek tonen de spanning van iets dat tegelijk de herinnering van het verleden kan zijn als een kijk op de toekomst.

Teresa Cos
Reel to Reel
2017, 10', kleur, geluid

Begeleid door plechtig gezang dat langzaam overgaat in de rauwe, in loop afgespeelde track van een gitaar met feedback, passeren een voor een, zonder haperen, de miniatuurbootjes uit het Brusselse themapark Mini-Europa. De modellen vloeien

in elkaar over, vermengen zich met reflecties van weidse Europese landschappen, maken plaats voor onderwaterwerelden, waarin de griezelige aanwezigheid van accidentele insecten en vissen de enige garantie lijkt voor het voortbestaan van leven naast een gemechaniseerd, zichzelf eindeloos in standhoudend systeem.

Ruben Bellinkx
Stasis
2013, 10'54", kleur, geluid

In *Stasis* neemt een niet nader geïdentificeerd aantal mannen deel aan een vreemde interactie met een tafel. De film begint in een half verduisterde kamer met close-ups van voeten, benen en tafelpoten. Langzaam zoomt de camera uit en ontwaren we drieëndertig in een kostuum geklede mannen die plechtig vier tafels van de grond tillen en vasthouden met hun mond. We zien hoe stapsgewijs de tafels en de mannen op elkaar gestapeld worden, tot er een monumentale piramidevormige stapel ontstaat van tafels en mannen. Bovenaan de piramide bevindt zich de kleinste tafel met slechts vier mannen om ze in evenwicht te houden. Hoewel de mannen niet kunnen eten of praten, is het duidelijk dat er toch een soort dialoog tussen hen plaatsgrijpt. Elk individu is absoluut nodig om de constructie solide te maken en de conversatie gaande te houden.

SCREENINGS - 04.11.2017 > 24.11.2017

Ira A. Goryainova
Die Ruinen von Europa
2016, 47', kleur, geluid

In een Europese Unie die verscheurd wordt door uiteenlopende voor- en tegenstanders, die een vluchtelingen crisis meemaakt en tegelijk de opkomst van rechts, én dagelijks gebombardeerd wordt met een overvloed aan meningen, fastfoodnieuws en een continue stroom aan beelden, ontstaat er een groep mensen die zich bij alles neerlegt en de dingen bekijkt van op de zijlijn. *Die Ruinen von Europa* volgt een jonge Parisienne, een echte hedendaagse Ophelia/Elektra, zoals die ook geportretteerd wordt in Heiner Müllers apocalyptische theaterstuk *Die Hamletmaschine* (1977), dat als rode draad fungeert doorheen deze verwarrende, duistere en sombere meditatieve excursie die tot nadenken stemt.

Hans Op de Beeck
Border
2001, 2'44", kleur, geluid

Border wordt levensgroot op een scherm geprojecteerd en opent met het beeld van een aantal mensen die neerzitten in een bedrukkend kleine, vierkante ruimte. We horen hen fluisteren, zuchten, hoesten. Dan wordt langzaam een levensgrote röntgenfoto over dit beeld geprojecteerd: het beeld van een truck volgepropt met goederen. *Border* verwijst op een directe manier naar het huidige probleem van de mensenhandel en de talloze slachtoffers ervan.

Els Dietvorst
The Rabbit and the Teasel
2014, 52'40", kleur, geluid

In een wereld waarin kleingeestige meningen, hysterie, nodeloze drukte en emotie de norm zijn en de neoliberale mens snel het pad naar het geluk uit het oog verliest, is een film als *The Rabbit and The Teasel* een verademing. Fictie en autobiografische elementen vermengen zich in een lyrische fabel die de kijker meesleurt in een universum van schoonheid, dood en verderf. Auteur en regisseur Els Dietvorst zoomt in op de rauwe werkelijkheid van een jaar vol regen die de boeren tot wanhoop drijft. In een tijdeloze setting op het Ierse platteland, ontvouwt zich een hedendaagse parabel die zowel betoverend als confronterend is.

Esther Johnson
Hinterland
2002, 12', Z/W, geluid

Hinterland richt de focus op een gemeenschap in East Yorkshire die woont op de snelst afbrokkelende kustlijn van Europa. De video stelt de vraag hoe het voelt om in een dergelijk precaire situatie te leven, met huizen die fataal bedreigd worden door de elementen. Johnson koos voor deze zwart-witpellicule, omdat het korrelige ervan de stemming van de plek oproept. De kunstenaar maakte de video terwijl ze haar MA afwerkte aan het Royal College of Art in Londen. De korte, poëtische documentaire werd gefilmd op locatie in East Yorkshire met een 16mm-Bolexcamera; de klank werd apart opgenomen. De film werd voor het eerst getoond in het Royal College of Art als een installatie en werd bekroond met de RCA Chris Garnham Memorial Award.

SCREENINGS - 25.11.2017 > 17.12.2017

NU MILIEU

Hans Op de Beeck
Before the rain (a village)
2013, 12', kleur, geluid

Voor het festival *europalia.india (Indomania)*, Bozar, september 2013-januari 2014 reisde Hans Op de Beeck naar het historisch belangrijke religieuze centrum Hampi in de Indiase deelstaat Karnataka. *Before the rain (a village)* toont ons de dagelijkse leven in deze Zuid-Indiase regio, die een verweerd landschap en rijkdom aan delfstoffen combineert met rijstvelden, kuddes schapen en de indrukwekkende ruïnes van de Vijayanagara-dynastie (1336-1565). De kunstenaar verbleef tijdens het regenseizoen in dit afgelegen oord, waar mensen en dieren samenwonen in kleine hutten en schuren. Met deze film creëert Op de Beeck een soort imaginair, universeel dorp en toont hij ons hoe de tijd stilletjes voorbijglijdt in een kleine gemeenschap. Tegelijk vermijdt hij de 'exotiserende' blik van de idealiserende idylle.

#ISELP
INSTITUT
ARTS CONTEMPORAINS

#ISELP
INSTITUT
ARTS CONTEMPORAINS

Terwijl de opstelling in Argos verwijst naar de privéruimte van het salon, evocert deze in ISELP de gemeenschapsutopieën van de twintigste eeuw die verbonden zijn met de grote publieke ruimte van de bioscoop. In de foyer (in het hoge deel) vertegenwoordigen vier werken drie hoogtepunten wat betreft het thema gemeenschap. De installatie van Silvia Beck dompelt ons onder in een narcistische en manipulatieve toekomst. Het filigraan van de gespannen sculptuur van Adrien Tirtiaux visualiseert de politieke structuur van België in een evenwichtstoestand. De films van Jef Cornelis en Herman Asselberghs zijn registraties van performances van respectievelijk James Lee Byars en het duo Sirah Foighel Brutmann en Eitan Efrat, waarbij de vraag het 'spelelement' vormt.

In het midden (in de kuil) wordt op een 'Groot Scherm' een thematisch programma geprojecteerd dat de vier hoofdstukken volgt. De hier in een loop geprojecteerde films en video's (de programmatie verandert om de drie weken) omvat een selectie van werken die zowel qua vorm als inhoud flirten met de filmkunst en/of met in film gehanteerde criteria betreffende perceptie en projectie. Elke keer de films verwisseld worden – op het kruispunt van de hoofdstukken – zullen symposia en rondetafelgesprekken onze inzichten in het thema verdiepen en nieuwe paden inslaan (zie het gedetailleerde programma).

NU URBANISME vindt plaats van 23 september tot 13 oktober. Van 11 uur tot 18 uur tonen we in loop films (in volgorde van projectie) van Effi & Amir, Nicolas Provost, Dagmar Keller & Martin Wittwer en Jan Locus. Aarzelend tussen een documentair format dat verwijst naar de realiteit enerzijds en poëtische fictie anderzijds, nemen deze films ons mee naar alle uithoeken van de wereld en laten ons ontdekken hoe bepaalde gemeenschappen de stedelijke ruimte innemen en er zich installeren. Het blijkt dat als woonomgeving, als communicatie- en werkruimte, de stedelijke omgeving doordrongen is van en gestalte krijgt door de ontmoeting van gemeenschappen – die door die stedelijke ruimte tegelijk gecreëerd en gedeconstrueerd worden.

Op 13 en 14 september, op het scharnierpunt tussen de hoofdstukken **Urbanisme NU Samenleving** is er een projectie (met commentaar) van de vier luiken van Pierre Jean Giloux' *Invisible Cities*, een dichtertelijke kijk op de stad Tokyo. De volgende dag staat er een rondetafelgesprek op de agenda over het specifieke van Brussel als intercommunautair laboratorium met Eric Corijn (geograaf, stichter van Brussels Academy), Roland de Bodt (onderzoeksdirecteur bij het Observatoire des Politiques Culturelles van de Franse Gemeenschap) en Abdelfattah Touzri (socioloog verbonden aan het IESSID / Haute École Bruxelles - Brabant).

NU SAMENLEVING vindt plaats van 14 oktober tot 3 november. Van 11 uur tot 18 uur tonen we in loop films (in volgorde van projectie) van Harald Thys, Jos De Gruyter & Harald Thys, Maria Iorio & Raphaël Cuomo en Els Dietvorst. Diep ondergedompeld in de hedendaagse wereld, toont deze reeks ons (vervreemde of anderszins) ontmoetingen, verstrengelde verhalen, migraties van individuen of groepen. Wat hebben we gemeenschappelijk, wat delen we?

Op 3 en 4 november, op het scharnierpunt tussen **Samenleving NU Politiek** staat een symposium met curatrice, kunstcritica en documentairemaakster Sarah Zürcher (Zwitserland) op de agenda: hoe is onze gemeenschap eraan toe, nu deze de invloed ondergaat van nieuwe technologieën en nieuwe communicatiemiddelen? De volgende dag is er een rondetafelgesprek over nieuwe organisatie- en expressievormen in bewegingen als OCCUPY, Indignés, Nuit Debout... met Sarah Zürcher, onderzoeker Joachim Ben Yakoub (UGent, Middle East And North Africa Research Group) en antropologe Saskia Simon (UCL).

NU POLITIEK vindt plaats van 4 tot 24 november. Van 11 uur tot 18 uur tonen we in loop films (in volgorde van projectie) van Teresa Cos, Ruben Bellinkx, Ira A. Goryainova en Hans Op de Beeck. Een veelomvattend onderwerp... Niets is zo complex als de verhoudingen tussen gemeenschappen en de politieke ruimte. Wat speelt er zich af tussen de (symbolische en verstarde?) politieke ruimte en de ruimte van de on-gecontroleerde bewegingen van de gemeenschappen?

Op 24 en 25 november, op het scharnierpunt tussen **Politiek NU Milieu** vindt een symposium plaats met filosofe Joëlle Zask (Université Aix - Marseille). We gaan nader in op de politieke problemen die voortvloeien uit onze nieuwe verhouding met het milieu. Daarvoor worden we geïnspireerd door Zasks nieuwe boek *La Démocratie aux champs. Du jardin d'Eden aux jardins partagés, comment l'agriculture cultive les valeurs démocratiques* (La Découverte, 2016). De volgende dag ontmoet Joëlle Zask drie kunstenaars die zich voornamelijk bezighouden met het verkennen van het planten- en dierenrijk en de dynamiek tussen soorten: Eric Angenot, Lise Duclaux en Elsa Maury.

NU MILIEU vindt plaats van 25 november tot 17 december. Van 11 uur tot 18 uur tonen we in loop films (in volgorde van projectie) van Hans Op de Beeck, Esther Johnson en Els Dietvorst. Elke gemeenschap situeert zich ergens, d.w.z. in een ruimte in de wereld. Maar die ruimte is niet vast afgebakend: ze is beweeglijk, verankerd in het ritme van de natuur. De films die we hier voorstellen, verkennen de aard van de 'bewogen' relatie tussen gemeenschappen en milieu.

Dit programma is even gevarieerd en heterogeen als de hedendaagse gemeenschappen. Het maakt ons bewust van de pluri-forme verschijning van gemeenschappen, die kunnen ontstaan door de banden, drempels en ontmoetingen die er bestaan tussen hen en 'andere ruimten' waarin ze vorm aannemen. Voor onze ogen tekent zich daarom een kaart af van hedendaagse gemeenschappen die niet meer gebaseerd is op de idee van ergens bij horen, maar op de impuls die het resultaat is van een gemeenschappelijke actie (Christian Laval), of zoals Richard Sennett stelt, op een 'ethiek van samenwerking'.

COM NUTIES

COM NUTIES

UNION & INTERSECTION

POST 7

BUTTON 1 U

Jan Locus
The Distance Between Us
2017, 31'30", Z&W, geluid

Het uitgangspunt van *The Distance Between Us* vormt een paar audiocassettes die Jan Locus van een Marokkaanse familie in Molenbeek een aantal jaar geleden overhandigd kreeg. Wellicht teruggaand tot de vroege jaren tachtig, bevatten die tapes een mondelinge uitwisseling tussen families in Brussel en Marokko. Deze auditieve anonieme brieven getuigen van de pijn van de achterblijvers. Tussen de emotioneel geladen gesprekken door passeren religieuze gezangen, kinderen die liedjes zingen, verhalen over gelduitwisselingen of problemen met visa en paspoorten. Locus lijmt deze found footage over zelf geschoten beelden van Brusselse sociale woningen (onder meer de Logements Molenbeekoïes, welbekend bij de eerste generatie Marokkaanse migranten) of van de eerste Brusselse metrolijnen (grotendeels gebouwd door gastarbeiders). Omdat de tapes indertijd meerdere malen hergebruikt werden, schemeren doorheen de gesprekken oudere, onherkenbare geluidsflarden. *The Distance Between Us* leest als een dialoog tussen gemeenschappen uit oost en west; en tussen tijdsgewrichten – het heden en een onzeker verleden. Het is een spookachtige audiovisuele mantra: schijnbaar opgetrokken uit echo's van wat vroeger was, getuigt het werk van zaken die nog steeds erg voelbaar zijn in de straten van de Belgische hoofdstad.

Mara Elsa Montoya
Memories of Glory
2011, 12', kleur, geluid

BUTTON 2 U

Dit video-essay verkent het symbolische hart van Brussel via een analyse van het Warandepark, dat een belichaming is van de architectuur, politiek en de Belgische relaties met Congo. Als reflectie over Congo's gefragmenteerde geschiedenis en identiteit, is dit verhaal een montage van perspectieven die gepresenteerd worden door een personage met een multipel ego: Zij. Zij is tegelijk burger en moederland, maar ook getuige van de tijd. Het eerste deel van de video werpt een licht op de geschiedenis van het park; daarna volgt een kritische analyse van de Belgische kolonisatie. Het laatste deel behandelt het einde van de koloniale overheersing en de aanslepende postkoloniale impact, inclusief de Rwandese genocide.

POST 8

BUTTON 1 U

Ken Kobland
Moscow X
1993, 56'55", kleur, Z&W, geluid

Een videodagboek en -kroniek van de publieke opinie, gefilmd in Moskou in de herfst van 1990, een tijd van gigantische politieke en economische veranderingen in de voormalige Sovjet-Unie. De film toont Koblands eigen fascinatie met de diversiteit en complexiteit van de reactie van de Russen op die veranderingen. De begeleidende teksten zijn afkomstig uit zeer verschillende bronnen (van het Realistisch Manifest tot Tarkovski) en nopen tot nadenken, terwijl de tragische muziek van Arvo Pärt de melancholische sfeer benadrukt.

BUTTON 2 U

Justin Bennett
City of Progress
2008-2010, 11', Z&W, geluid

'A city could start like this drawing
First there's an empty space
And then an event: a dot on the paper.'
City of Progress schets de groei van een imaginaire stad zoals die uitdeint van van één enkel punt tot een woekering van lijnen en geometrische vormen, en toont zo de fysieke ontwikkeling van een stad. De creatieve handeling van het tekenen én van het stichten van een stad, wordt bekeken onder een vergrootglas. Dat resulteert in een beschouwing over de onverbiddelijke expansie van onze stedelijke gebieden. *City of Progress* belichaamt onze zoektocht naar een Utopia, maar getuigt ook van de moeilijkheid om dat te verwezenlijken.

POST 9A

BUTTON 1 U

Aïlien Reyns
Here... Here, It Is Nice
2011, 18'29", kleur, geluid

Dit experimentele portret is het resultaat van een creatieve samenwerking tussen Aïlien Reyns en Lucas, een dakloze man zonder papieren van Roemeense afkomst in Brussel. In de film worden de positie en de perceptie van de vluchteling tegenover zijn thuisland en het land waar hij zijn toevlucht heeft gezocht, weergegeven met audiovisuele middelen.

BUTTON 2 U

Miguel Peres dos Santos
Voices
2015, 18'24", kleur, Z&W, geluid

Het feit dat iemand kan spreken betekent niet dat hij of zij een stem heeft. In *Voices* werkt Miguel Peres dos Santos een vergelijking uit tussen het collectieve bewustzijn en een gecensureerd archief. In de televisie-archieven van Beeld en Geluid – het geheugen van de openbare Nederlandse televisiezenders – vonden Miguel Peres dos Santos en Sharelly Emanuelson een belangrijke hoeveelheid beeldmateriaal die te maken heeft met migratie. In *Voices* gebruikt de kunstenaar dit materiaal om te onderzoeken of diegenen die geen stem leken te hebben, ook daadwerkelijk stom bleven, en of diegenen die vandaag geen stem hebben misschien enkel stom blijven voor diegenen die weigeren te luisteren.

POST 9B

BUTTON 1 U

Bernard Mulliez
Art Security Service
2007, 89', kleur, geluid

In de lente van 2005 zorgde projectontwikkelaar Robelco voor heel wat media-aandacht met zijn project voor het 'revitaliseren' van de Ravensteingalerij in Brussel. Om 'het imago van de galerij te verbeteren', nodigde Robelco verschillende kunstgalerieën uit om tijdelijk de vele lege winkelruimtes in te nemen. Tijdens de openingsavond van het project werd de agressieve sociale discriminatie van de revitaliseringsstrategie overduidelijk. Op de eerste verdieping werden de kunstgalerieën opgesmukt met de deugden van de 'culturele elite', terwijl op de begane grond de gedoemde, ongewenste plaatselijke cafés en bars opgesmukt werden met 'maatschappelijk achtergestelde' klanten.

BUTTON 2 U

Sarah Vanagt
First Elections [V.2 - 2007]
2006, 14'22", kleur, geluid

Goma, Oost-Congo, april 2005. Een groepje kinderen enceneert een verkiezingsspel – binnen enkele weken staan er voor het eerst sinds de onafhankelijkheid van het land democratische verkiezingen op stapel. Er is niets in dit spel dat door de buitenwereld georkestreerd is. Het spel is inclusief geweld en dood. Het is een graadmeter voor het huidige politieke klimaat in de regio op de grens tussen de Democratische Republiek Congo en Rwanda. De relatie tussen de lokale politiek en de kinderen wordt belichaamd door Bébé Rico en Bébé Elégance, twee tekenfilmbaby's die figureren in reclamespots voor babyzeep en die politieke connotaties oproepen in de collectieve verbeelding van het Congolese volk. Bébé Rico wordt vereenzelvigd met president Joseph Kabila, Bébé Elégance met vice-president Jean-Pierre Bemba. *First Elections* is een montage van een éénkanaalsvideo van Vanagts installatie *Les Mouchoirs de Kabila*.

ARGOS
CENTRE FOR ART AND MEDIA

ARGOS
CENTRE FOR ART AND MEDIA

COM NU TIES

COM NU TIES

Terwijl COM NU TIES bij ISELP het formaat van de cinema omarmt – het twintigste-eeuwse model dat het mogelijk maakt dat tijdelijke gemeenschappen opgaan in een gedeelde fantasie – refereert de vorm van het project bij Argos aan het salon. Het is een plaats die iedereen uitnodigt tot verkenning en uitwisseling, tot ontdekking van de werken en tot verdere reflectie. Precies dit wordt in het omvangrijke randprogramma bij ISELP tevens ten volle uitgediept. Bij Argos is een veelvoud van heterogene werken te zien. Daarom vatten we het parcours volledig interactief op: de bezoeker kan direct de gewenste films of video's bekijken.

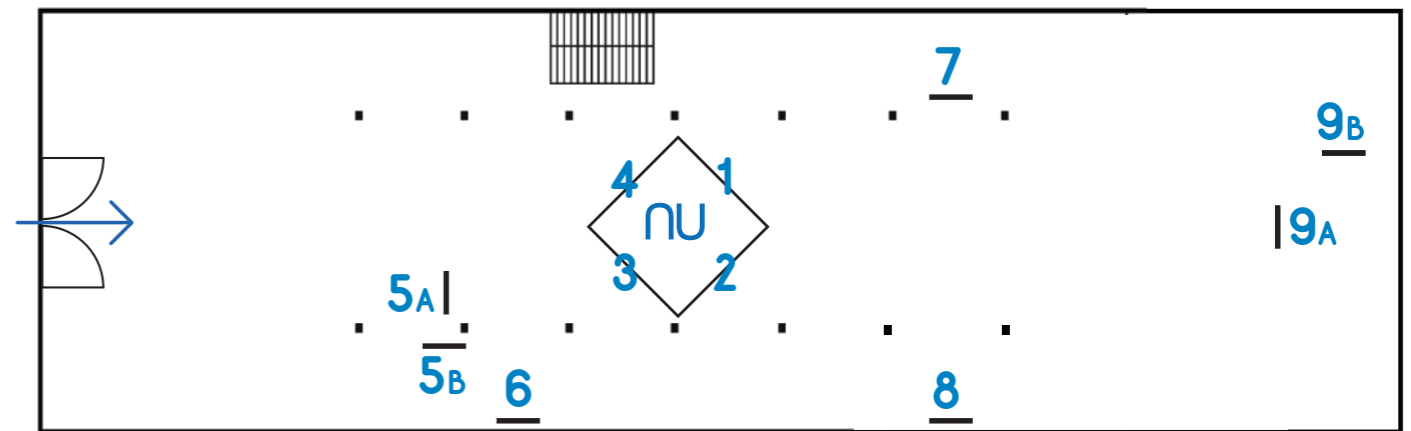
Daarnaast reiken we ook modaliteiten aan om de tentoonstelling meer gericht te ervaren en de werken in hun context te lezen. Zo bevindt zich centraal in de ruimte bij Argos een vierkante opstelling opgebouwd uit zeven schermen. Dit is het 'hart' van het project; het verzinnebeeldt en articuleert tegelijkertijd de vier assen die COM NU TIES onder de loep neemt: gemeenschapsvormende – maar ook belemmerende of zelfs verstorende – kwesties en processen omtrent urbanisme, samenleving, politiek en milieu.

De werken in dit hart tonen artistieke posities en maatschappelijke gebeurtenissen die plaatsvinden op talrijke plaatsen in onze wereld: Brussel, Istanboel, Londen, Boekarest, New York, Syrië, Kaapverdië, Berlijn, Californië enzovoort. Soms getuigen ze van historische verschuivingen, zoals de hereniging van Duitsland na de val van de Muur (met name *Former East / Former West* van Shelly Silver). Vaak gaan ze echter in op de *petites histoires* van individuen en groepen, of tonen ze de personal stories die voor deze mensen precies levensbepalend zijn. Op die manier hoopt COM NU TIES bij Argos niet enkel een standpunt in te nemen in een breder maatschappelijk debat, maar wil het project ook zeer diverse zaken en situaties aan de orde stellen die in de massamedia zelden of niet belicht worden – of tenminste niet op de wijze en met de grammatica die de kunstenaars hier aanwenden.

Naast het hart van de tentoonstelling bieden we twee routes aan die hun naam ontleen aan de symbolen uit de titel van het project: het wiskundige NU, wat staat voor intersectie en unie, de belangrijkste en bepalende krachten voor het falen van of voor het bestaan en doorgroeien van gemeenschappen (de werken op de volgende pagina's duiden de werken met het respectievelijke symbool aan). Terwijl de routes ons meenemen naar de vier windrichtingen en naar imaginaire plekken, trachten we ook hier artistieke denkbeelden en maatschappelijke kanttekeningen aan te reiken. Of u nu de tentoonstelling vrij of gericht bezoekt: we wensen u graag een rijke, geanimeerde en boeiende verkenningstocht!

1>4 NU COM NU TIES

5>9 ∩ INTERSECTION U UNION

POST 1

BUTTON 1

Els Opsomer
10th of November 09:05
2008, 14'05", kleur, geluid

Elk jaar op 10 november, om 9.05 uur, staakt iedereen in Turkije alle activiteiten – auto's gaan aan de kant van de weg staan, voetgangers stoppen en staan stil – om de dood te herdenken van Mustafa Kemal Atatürk (stichter en eerste president van de Turkse republiek), die precies op deze dag en op dit tijdstip stierf in 1938.

In 2007 was Els Opsomer getuige van deze vreemde collectieve gebeurtenis, die ze achteraf tot onderwerp maakte voor een nieuwe film voor de zevende Biënnale van Gwanju. De verering die Turken koesteren voor Atatürk, de charismatische leider die Turkije moderniseerde en seculariseerde na de val van het Ottomaanse Rijk, is een verbazingwekkend nationaal fenomeen en vertelt veel over de ideologische constructies die het land – naar sommigen beweren al te – strak samenhouden.

BUTTON 2

Peter Downsborough
Occupied
2000, 18'37", Z&W, geluid

Occupied werd volledig gefilmd binnen de periferie van het Rijksadministratief Centrum in de Belgische hoofdstad. Tijdens de eerste stadia van zijn project, vertelde Peter Downsborough: 'Ik gebruik film om de tijd te introduceren in mijn observatie. Precies het ontvouwen daarvan maakt van film het ideale middel om dat te doen.' Rossellini beklemtoonde dat er 'iets gebeurt in de film ten gevolge van de tijd, van de specifieke duur die de film zelf construeert.' In zijn werk *Going Around The Corner Piece*, waarvoor Bruce Nauman zich liet inspireren door camerabewakingssystemen, toont de kunstenaar een beeld van de toeschouwer die door de tentoonstelling dwaalt, maar dat beeld komt met enige vertraging op het videoscherm. Het beeld dat Peter Downsborough ons toont, is een reflectie van een noopt ons tot een constructie van een gelijkaardige herinnering aan het voorbije, huidige en/of toekomstige bestaan van een veelheid van successieve propositities.

BUTTON 3

Krassimir Terziev
Monu-mental
2011, 14'22", kleur, geluid

De kunstenaar observeert een publieke ruimte die populair is onder jongeren in Sofia: het park voor het Monument voor het Sovjetleger. Een plek om je vrije tijd door te brengen met kletsen, drinken, roken, aan urban sports te doen, of gewoon met rondhangen. De camera observeert vanaf een afstand de tafereelen van vrijetijdsbesteding en de gebruikelijke voorbijgangers. In het montageproces werden achteraf samples toegevoegd afkomstig van audiobibliotheken die gewijd zijn aan filmproductie: sfeerklanken, beats, thrillermotieven, enz. De toename van vrije tijd die wordt opgevuld met mediastromen uit alle hoeken van de wereld is een reservoir voor de verbeelding, rollenspellen, constructies van identiteiten, opdrachten en motieven. Die vloeiende omgeving tussen werkelijkheid en fictie is beladen met suspense en verborgen drama.

POST 2

BUTTON 1

Sven Augustijnen
Le Guide du Parc
2001, 36', kleur, geluid

Een ongewoon bezoek aan het Warandepark in Brussel. In deze fake documentaire laat de gids ons kennismaken met de praktijken van de homoscène in het park. De gids neemt er zijn tijd voor en laat ons op ons gemak kennismaken met honderden details van het 'sociale leven' in het park. Een educatieve film die ons onderricht over de historische feiten van het Warandepark, én een 'sociologisch' document. Maar toch in de eerste plaats een humoristische film die een verbazingwekkend personage in de kijker zet: le guide du parc.

BUTTON 2

Libia Castro en Ólafur Ólafsson
Caregivers
2008, 14', kleur, geluid

Caregivers laat ons kennismaken met Oekraïense vrouwen die vrijwillig voor ballingschap gekozen hebben om te gaan werken als verzorger van ouderen in Italië. Daar verdienen de vrouwen genoeg om hun in Oekraïne achtergebleven gezinnen financieel te kunnen bijstaan, maar ze leven er wel in de marge van de maatschappij. De rol die deze eenzame en onbenaaderbare individuen spelen, wordt door hun gastland wel vastgelegd, maar hun individuele identiteit wordt niet erkend. Hun levenswijze is geworteld in stilte en dienstbaarheid, en in hun ogen is hun eigen bestaan vormeloos, omdat ze zich aanpassen aan de noden van de mensen waarvoor ze zorgen. Castro en Ólafsson combineren muziek, woord en film om de verschillen en gelijkenissen tussen hun levens te verkennen. Handen en voeten dienen als visuele motieven die met grote welsprekendheid de banden en scheidslijnen tonen die tussen deze twee, naast elkaar levende, gemeenschappen bestaan. Bovenop de visuele sequentie wordt Davide Beretta's onderzoeksartikel gemonteerd in de stijl van een hedendaagse opera. Door visueel het stuk te onderbreken, krijgt de gestileerde presentatie van de tekst nieuwe betekenis.

BUTTON 3

Esther Johnson
Alone Together, the Social Life of Benches
2015, 18', kleur, geluid

Alone Together, the Social Life of Benches werpt een licht op de gedachten en herinneringen van mensen die vaak gebruik maken van twee openbare plekken in Londen: General Gordon Square (Woolwich) en St Helier Open Space (Sutton). Door te focussen op de microruimte van de nederige zitbank, wordt het emotionele en ervaringsgerichte potentieel van film gebruikt om diverse thema's aan te snijden, zoals het gevoel in de ruimte aanwezig te zijn, het ritme en de bewegingsstroom van bezoekers op een plek, en het belang van design voor alledaags straatmeubilair. *Alone Together* kwam tot stand in de context van het *Bench Project*, een collectief researchproject dat onderzocht hoe individuen en groepen de ruimte gebruiken. Het project werd gefinancierd door het Arts and Humanities Research Council's Connected Communities programma 2015.

POST 3

BUTTON 1

Libia Castro en Ólafur Ólafsson
Lobbyists
2009, 16', kleur, geluid

De laatste jaren bloeit de lobby-industrie in Brussel als nooit tevoren en verwierpen lobbyisten een sleutelpositie in het reilen en zeilen van de Europese Unie. Castro en Ólafsson hebben historische en hedendaagse bronnen bestudeerd om de figuur van de lobbyist te reconstrueren. Daarnaast interviewden en filmden ze talrijke mensen die gelinkt zijn aan lobbyclubs en verenigingen van burgers die de lobbyisten in de gaten houden. Het werk mengt verschillende stijlen, en plaatst bij de beelden gefilmd in de Europese wijk en kantoren harde 'feiten' en cijfers afkomstig uit krantenartikels, met daarbij een voice-over van dubmuziek. Doorheen deze video fungeert humor als een bindmiddel. De contrasterende en soms bevreesdende elementen nodigen de kijker uit tot actieve betrokkenheid en tot nadenken over het thema van het werk, en over het werk en het medium zelf. *Lobbyists* werd bekroond met de derde prijs bij de uitreiking van de Nederlandse Prix de Rome in 2009.

BUTTON 2

Shelly Silver
Former East / Former West
1994, 62', kleur, geluid

Deze film bestaat uit honderden interviews die de kunstenaar twee jaar na de Duitse hereniging afnam op straat. Het is vitale, verrassend open en soms verontrustende documentaire over wat het betekent om Duitser te zijn in dit tijdsgewricht. Gedurende de vijfenveertig jaar leefden de bewoners van deze verdeelde stad radicaal verschillende levens, zowel in ideologisch opzicht als in hun dagelijkse ervaringswereld. Silver stelt zelfs de idee van een gemeenschappelijke taal in vraag, waarbij zij focust op hoe woorden anders gedefinieerd worden binnen politieke en economische systemen (democratie, vrijheid, kapitalisme, socialisme) en hoe woorden gebruikt worden om te verwijzen naar naties en identiteit (nationaliteit, Duitsland, geschiedenis, vreemdelingen, thuis). De reikwijdte van Silvers project is in feite nog groter: hij stelt essentiële vragen over onderwerpen waarmee de meeste landen vandaag de dag te maken krijgen. Wat betekent het tot een natie te behoren en wat is nationale identiteit? Waar beginnen grenzen en waar eindigen ze? Wie hoort er thuis binnen die grenzen en wie niet?

BUTTON 3

Julia Meltzer & David Thorne
Not a matter of if but when: brief records of a time in which expectations were repeatedly raised and lowered and people grew exhausted from never knowing if the moment was at hand or still to come
2006, 32', kleur, geluid

Not a matter of if but when... ontstond in 2005-06 in Damascus in Syrië, een periode die gekenmerkt werd door ingrijpende gebeurtenissen. Rafiq Hariri, de voormalige eerste minister van Libanon werd vermoord; de Syriërs werden onder druk gezet om na

dertig jaar bezetting Libanon te verlaten; de 'Cederrevolutie' kwam en ging; er kwamen verkiezingen in Irak, waarna het land wegzank in een burgeroorlog; Hezbollah versterkte zijn positie in Zuid-Libanon. Die gebeurtenissen hadden hun weerslag in Syrië en leidden tot algemene onrust en verwachtingen rond mogelijke verandering, een wissel van regime, interne hervormingen, interne ineenstorting, burgeroorlog en een toename van de macht van de conservatieve islam. Julia Meltzer en David Thorne werkten hier samen met Rami Farah om korte sequenties op te nemen, waarin Farah reageert op een cue of een geschreven tekst. Met een combinatie van directe aanspreking en fantastisch verhaal heeft Farah het in zijn improvisaties over het leven in onzekerheid, chaos en stagnatie.

POST 4

BUTTON 1

Miguel Peres dos Santos
The Mourning of the Sea
2016, 7'15", Z&W, geluid

The Mourning of the Sea werd gefilmd in 2016 in Cidada Velha in Kaapverdië, een eilandengroep voor de noordwestkust van Afrika. De stad was de eerste Europese kolonie die een vaste rol speelde in de slavenhandel met Noord- en Zuid-Amerika. Naar schatting werden hier tussen de 4 en 6 miljoen slaven verkocht en van hieruit naar Amerika verscheept, het merendeel naar Brazilië. Net als de stad laat ook de film de intense droefheid van het verleden echoën in het heden. Gemonteerd in loop horen we het narratieve gedicht *Um r'bêra pa mar* van Ovidio Martins (1928-1999). Beeld en klank blijven hangen tussen geheugen en zintuiglijke waarneming, tussen wat wordt herinnerd en wat er van de herinnering overblijft.

BUTTON 2

Michel Lorand
FULL MOON RISING
2015, 15'46", kleur, geluid

FULL MOON RISING is een bijna dichromatische film. De kleur groen is afkomstig van beelden die gefilmd zijn met een nachtcamera. De camera blijft onbeweeglijk gedurende de hele film, terwijl de maan in realtime beweegt over het scherm, van de linkerhoek onderaan tot de rechterhoek bovenaan. Die klimmende beweging bepaalt de duur van de film. Volgens Paracelsus, een zestiende-eeuwse arts, kon de volle maan waanzin veroorzaken. Ook vandaag bestaan er nog mythische verhalen over de sinistere invloed van de maan, die mensen tot misdaad en geweld zou aanzetten, of hen in weerwolven zou veranderen. Net als bij een dagdroom, worden beelden van oorlog en rampspoed vermengd met beelden van de volle maan.

BUTTON 3

Emily Vey Duke & Cooper Battersby
Dear Lorde
2015, 27', kleur, geluid

Maxine Rose is een 14-jarig tienermeisje dat beenderen verzamelt. Ze verlangt naar erkenning door haar hielden, waaronder de primatoloog Jane Goodall, bisschop Desmond Tutu en tienerpopster Lorde uit Nieuw-Zeeland. Maxine biedt hen de gave van de taal aan. Het meisje vertegenwoordigt het verlangen om zichtbaar te zijn en begrepen te worden – een verlangen dat ook kunstenaars hebben. We zijn bijzonder onder de indruk van de veellagige vertelstructuur, de frisheid van de karaktertekening en de eerlijke verkenning van de kwetsbaarheid van een kunstenaar.

UNION & INTERSECTION

POST 5A

BUTTON 1

Shelly Silver
Belong
1994, 1', kleur, geluid

Zittend achter haar bureau, waarschijnlijk in een universiteit, heeft een Amerikaanse vrouw het over ergens bij horen. Ze argumenteert dat vandaag de dag niemand nog echt ergens bij hoort. Tussen de beelden van de vrouw heeft Silver oude foto's ingevoegd van mensen van diverse afkomst, evenals van verschillende steden en landschappen. In het statische slot zien we beelden van de oevers van de Seine, de Franse vlag en een vrouw die met haar hond speelt.

BUTTON 2

Vincent Meessen
The Intruder
2005, 7'26", kleur, geluid

In deze video met de programmatische titel *The Intruder*, zien we de kunstenaar – van top tot teen gehuld in een outfit gemaakt van witte katoenbloesems – kuieren door de drukke straten van Ouagadougou, de hoofdstad van Burkina Faso. De camera, die niet lang onopgemerkt (en verborgen) blijft, begeleidt de performer en registreert tegelijk de reacties van de toeschouwers. In zijn ostentatieve andersheid wordt het in het wit getooide personage al gauw een bezienwaardigheid en het voorwerp van verbazing, agressie en spot – kortom, de kunstenaar lijkt het Burkinese publiek uit te nodigen om vrij te associëren en hun interpretatie te geven van wat 'wit' (of 'blank') in deze specifieke context inhoudt. Die interpretaties hebben te maken met 'wit/blank' als tautologie en paradox: 'de blanke' als bedrieger, als 'calque', als 'agressor'. De 'blanke' als indringer is zowel het subject als object van observatie, interpretatie en evaluatie.

POST 5b

BUTTON 1

Pieter Geenen
Home
2016, 11'20", kleur, geluid

Op de muren van de plaatselijke Belgische Club in Delhi, Ontario (Canada) hangt een banaal schilderij van het Sint-Katelijneplein in het hart van Brussel. Het schilderij roept de herinnering aan het specifieke plein op bij de vele Belgische immigranten in deze bijzondere Canadese regio – een herinnering die helpt om de identiteit van de Belgische gemeenschap te definiëren en te versterken. In *Home* wordt geleidelijk de hele context zichtbaar, waardoor we een metaforische illustratie voorgeschoteld krijgen van het concept gemeenschap – een concept dat in essentie imaginair, artificieel en geïdealiseerd is – evenals hoe nationale identiteit geconstrueerd wordt, en hoe deze potentieel telooft gaat in de nasleep van migratie.

BUTTON 2

Emily Vey Duke & Cooper Battersby
Beauty Plus Pity
2009, video, 14'20", kleur, geluid

Beauty Plus Pity situeert een kleurrijke éénkanaalsvideo in een weelderige kijkomgeving die bevolkt wordt met gekostumeerde, opgezette dieren. In zeven delen verkent de video het potentieel voor goedheid in de context van een vertroebel-

de relatie tussen God, de mensheid, dieren, ouders en kinderen. Terwijl een getekende cast van 'dieren-geestesgidsen' Philip Larkins gedicht *This Be the Verse* reciteren en ons smeken 'om zo snel mogelijk' te ontsnappen aan de greep van het leven en onze ouders, droomt een jager van een zoo waar hij zich kan uitstrekken naast kalme, rustige dieren die hun wildheid kwijtgeraakt zijn. Een seniele en onstandvastige God struikelt, vergeet zijn medicatie in te nemen, en verandert rijp in diamanten. *Beauty Plus Pity* gaat over de schaamte en de schoonheid van het bestaan. De video is deels apologie, deels een oproep om ten strijde te trekken.

POST 6

BUTTON 1

Marie-Françoise Plissart
Atomium In/Out
2006, 24', kleur, geluid

Ontworpen door ingenieur André Waterkeyn en gebouwd door de architecten André en Jean Polack voor de Wereldtentoonstelling in Brussel in 1958, werd een ijermolecule, 165 miljard keren uitvergroot, uitverkoren om de wetenschap van de toekomst te symboliseren. Ooit was het Atomium een symbool voor een collectief Utopia. Vandaag de dag is het een monument dat een eigen leven leidt. De recente renovatie bood een unieke gelegenheid om het gebouw te analyseren, net als de greep die het heeft op onze verbeelding. Gedurende een jaar filmde Marie-Françoise Plissart de ontmanteling en reconstructie van het Atomium, waarbij ze ons vanuit onverwachte camerahoeken laat kennismaken van nieuwe aspecten van de structuur.

BUTTON 2

Herman Asselberghs
Altogether
2008, 17'38", kleur, Z&W, geluid

'De toekomst is duister, en dat is volgens mij, de best denkbare toekomst.' Met die bedenking als uitgangspunt erkent *Altogether* de ideologische impasse van het post-'68-tijdperk. De symbolische aanwezigheid van vlaggen en historische gebouwen en het behoud van (nationale) hoofdsteden wordt een dubieuze zaak. In de (nabije) toekomst worden deze zaken zeer onzeker en de filmtaal onderlijnt dit: gefragmenteerd en associatief, gefilmd in zwart-wit, toont de video ons vluchtige beelden van een stedelijk decor, waarvan sommige gefilmd zijn met een gsm-camera tijdens een autorit door Brussel. *Altogether* beweegt naar de ineenstorting van het zichtbare toe, waarbij de kijker wordt achtergelaten 'opgesloten' binnen de actuele situatie, zich sterk bewust van de 'onzekere' toekomst.